

Övningen är hämtad från www.friluftfen.se där du själv kan bidra med övningar och inspireras av andra utomhuspedagoger.

Författare: Patricia Sagner

Ämne: No/sv

Mål som eleverna skall ha uppnått i slutet av femte skolåret:

- Eleverna skall efter avslutad kurs ha grundläggande kunskaper om friluftsliv samt känna till principerna för allemansrätten.
- ha kunskap om begreppen fast och flytande form, gasform samt kokning, avdunstning, kondensering och stelning. (kemi)

Mål som eleverna skall ha uppnått i slutet av det nionde skolåret:

- Eleverna skall kunna planera och genomföra vistelse i naturen under olika årstider.
- Ha insikt i fotosyntes och förbränning samt vattnets betydelse för livet på jorden.

Skolår: 4-9

övningens namn: **Friluftsdag med eld, lek, tälja och mat**

Gör så här:

När vi är på plats, delar vi in oss i 4 grupper, som ansvarar för olika delar av dagen. Jag delar in barnen med hjälp av "djurkort". Alla får varsitt djur och hittar sina kompisar genom att låta som djuret.

Eldargruppen (ca 5st) ska skotta ur lägerplatsen, göra upp eld, ställa i ordning 3-benet och hålla elden vid liv.

Vi kommer att prata om vad elden behöver för att kunna brinna. Om vi har olika vedsorter kan vi också prata om vilken ved som ger bäst glöd (bra till pinnbrödet och korven). Det hårdaste träslaget brinner långsammast och ger den bästa glöden. (Kan testas genom att tälja i veden).

Här behövs en vuxen.

Lekgruppen (ca 10st) ska arrangera lekar för de leksugna och frusna.

Första leken bestämmer jag och då blir det en kull-lek: pesten.

En är läkare (gör folk friska), en är pesten (gör folk sjuka, kullar) och alla andra är "folk", som inte vill bli sjuka. Blir man sjuk (kullad), sätter man sig ner och blir frisk genom att två kompisar leder den sjuke till läkaren. Han/hon säger något magiskt och lägger sin hand på den sjuke, som nu blir frisk och ersätter läkaren. Läkaren springer ut i leken och aktar sig för "pesten".

De andra lekarna kan lekgruppen få bestämma över (förslag; trädskull, alla ekorrar byter bo, pepparkaksskull, här kommer vi etc.).

Täljargruppen (6st) ska få tälja till grillpinnar till korv eller pinnbröd.

De ska hämta in lämpliga pinnar att tälja till alternativt att läraren tar med det beroende på snömängd och tid.

De ska få sitta och tälja på angivet ställe, med benen brett isär och tälja utåt, ifrån sig själv.

Övningen är hämtad från www.friluft.se där du själv kan bidra med övningar och inspireras av andra utomhuspedagoger.

Fika/matgruppen (5st) får ansvara för att saft glöggen hålls i, blir varm och delas ut. De fördelar pepparkakor, deg att grädda över elden och tar hand om skräpet (klassens soppåse).

De har också upprättat ett "tvättställe". Där man kan tvätta händerna i vatten, med tvål och handduk alt. kan handsprit användas.

Tanken är att eleverna från början blir indelad i grupper och har ett ansvar. Grupperna roterar vartefter de blir klara, så alla kan få göra allt, om de vill.

En eller två i varje grupp är gruppleadare. De har ett övergripande ansvar och kommer till läraren med frågor/undringar. Gruppleadarna stannar också kvar lite längre på sin plats/sin uppgift. (När alla förberedelser är klara kommer man att kunna gå vidare och prova annat, men gruppleadarna får stanna och ev. förklara leken eller var man tar en bit deg/korv och hur degen ska rullas etc, innan de går vidare).

Avslutningsvis sitter vi och mumsar på bröd, korv och glögg och lyssnar stämningsfullt till dikten av Werner Aspenström:

Träd har mycket att berätta:

mumlar som beduiner vid bönetimmen,

lutar sig samman, sorlar och musicerar,

träter på skatan som snattar pinnar.

Många träd är framstående tänkare,

detta gäller särskilt den fotsida granen och lönnen som skuggar på gårdsplanen.

Minnesvärda äro även samtalen

mellan ekens krona och slätterängens källa.

Många gåtor uppenbaras där.

Några finner sin mening i stormen,

andra älskar den klosterstilla natten,

Då endast fixstjärnan darrar.

Några står hela livet och ropar med risiga armar.

Trädens öde: stanna och förgås.

Människa dör ofta fjärran,

på kyrkogårdar nära horisonten.